

Táborový
ZPĚVNÍK

27. února 2023

Obsah

1	Anča	4	28	Jdem zpátky do lesů	23
2	Anděl	5	29	Jižní kříž	23
3	Batalion	6	30	Jožin z bažin	24
4	Bedna od whisky	7	31	Kdyby tady byla	25
5	Bláznova ukolébavka	7	32	Když mě brali za vojáka	26
6	Co bylo dál?	8	33	Knockin' on heaven's door	27
7	Cesta	9	34	Kohout	27
8	Čo bolí, to prebolí	10	35	Kozel	28
9	Dajána	10	36	Kytka	28
10	Dělání	11	37	Lachtani	29
11	Diego	11	39	Marnivá sestřenice	30
12	Dobrodružství s bohem panem	12	40	Mezi horami	30
13	Dokud se zpívá	12	41	Naděje	31
14	Dopis z tábora	13	42	Montgomery	32
15	Duše do vesmíru	14	43	Morituri te salutant	33
16	Grónská písnička	15	44	Nad stádem koní	33
17	Hallelujah	16	45	Nagasaki Hirošima	34
18	Holubí Dům	17	46	Není nutno	34
19	Hlavně, že jsme na vzduchu	17	47	Okoř	35
20	Hlídač krav	18	48	Osmý den	35
21	Hlupáku najdu tě	19	49	Panenka	36
22	Ho ho watanay	19	51	Podvod	36
23	Hrobař	20	52	Proměny	37
24	Hruška	20	53	Ráda se miluje	38
25	Hudsonské šífy	21	54	Rána v trávě	38
26	Hvězdář	22	55	Rosa na kolejích	39
27	Jarošovský pivovar	22	56	Rovnou jó tady rovnou	39
			57	Růže z papíru	40
			58	Řekni, kde ty kytky jsou	40
			59	Sbohem galánečko	41
			60	Severní vítr	41
			61	Skončili jsme jasná zpráva	42
			62	Slavíci z madridu	43
			63	Srdce jako kníže Rohan	44
			64	Stánky	45
			65	Stará Archa	45
			66	Statistika	46
			67	Šípková Růženka	46

68	Tabáček	47
69	Tisíc mil	48
70	Tři citrónky	48
71	Tři čuníci	49
72	Tři kříže	50
73	Tulácký ráno	51
74	Už mi láska není 20 let . .	51
75	Valčíček	52
76	Vloupám se	52
77	Vymyslel jsem spoustu nápadů	53
78	Zafúkané	54
79	Zahrada ticha	55
80	Zvoník	55
81	Hymna 2014 – Piráti . . .	56
82	Hymna 2015 – Šmoulové .	57
83	Hymna 2016 – Pohádky .	58
84	Hymna 2017 – Režim dne	59
85	Hymna 2018 – Indiáni . .	60
86	Hymna 2019 – Námořníci	61
87	Hymna 2020 – Žlutá . . .	62
88	Hymna 2021 – Zacestuj si se mnou	63
89	Hymna 2022 – O Strašli- vém hackeru	64

---

1 Anča (cvrček)

1. Šla Anča do pole, natrhat jetele,
Náhle se jí cvrček zakous do pr...

Ref:

dudlaj dudlaj dudlaj, dudlaj dudlaj dá ...
dudlaj dudlaj dudlaj, dudlaj dudlaj dá ...

2. Anča běží domů, volá „mámo, hele!“
Jak se mi ten cvrček, zakous do pr...

Ref:

3. Máma na ni volá: „Anka ty seš tele,
Jak se ti ten cvrček zakous do pr...

Ref:

4. Zavolali kněze, kněze Gabriele
aby jí odkázal cvrčka od pr...

Ref:

5. Pan Gabriel káže, Anka ty seš tele,
Jak se ti ten cvrček zakous do pr...

Ref:

6. Šel okolo voják, na zádech měl tele
a to jí odkouslo, cvrčka od pr...

Ref:

7. Smrdělo mu z huby asi tři neděle
Od té doby, co Anče odkous cvrčka od pr...

Ref:

8. Tahle naše píseň ta se pořád mele,
Komu se nelíbí, ať táhne pr...

Ref:

---

1. Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

Ref:

A proto prosím věř mi chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
co mě čeká, a nemine ...
co mě čeká, a nemine ...

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Ref:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi...
Však přítel, prý mi udělá novýho z mojí helmy...

Ref:

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýjí,
víno máš a chvílku k spánku, díky, díky, verbíři

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ref:

Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund, batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

Ref:

Víno na kuráž ...

Ref:

Víno máš a markytánku ...

4

Bedna od whisky

Wabi Ryvola

1. Dneska už mě fóry nějak nejdou přes pysky
Stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
Stojím s dlouhým obojkem jak stároveň pinč.
Tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linch.

Ref:

Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.
Tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám .

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl prát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Mohl bys někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi hochu na krku laso mít.
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
na krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

5

Bláznova ukolébavka

Petr Novák

1. Máš, má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírání zvenčí,
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

Ref:

Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mně můžeš hrát,
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznům lhát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám

Ref:

Někdy si říkám, jestli ještě znáš mé jméno,
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.
Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
a v mé hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

Ref:

A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
a stromy se až k zemi sklouily.

V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty,
a do vlasů ti sedal bílej sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

Ref:

V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění mé vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž . . .

Ref:

(×2)

1. Tou cestou,
tím směrem prý bych se dávno měl dát.
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
kus něhy ti za nehty slíbí a dají.

Víc síly se prát, na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče,
donutí přestat se zbytečně ptát.

Ref:

Jestli se blíším k cíli, kolik zbývá víry,
kam zvou svodidla, co po tmě mi lžou?
Snad couvám zpátky a plýtvám řádky,
co řvou, že už mi doma neotevřou

2. Nebo jít s proudem,
na lusknutí prstu se začít hned smát.
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy,
a přes zkroucená záda být součástí stáda,

ale zpívat a hrát, kotníky líbat a stát.
Na křídlech všech slavíků a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát

Ref:

(×2)

Čo bolí, to prebolí, už to skrýva tvár,
dvaja blázni na mori, niekto nám veslo vzal.

Čln sa láme napoly, keď topíš sa, vieš,
čo bolí, to prebolí a odpláva preč.

Tie tajomstvá pod hladinou
chcem v tebe nájsť, ale s inou.

Co bolí, to přebolí, nepředbíhej čas,
co necháme v tom moři, jednou zkrásní v nás.
Z trosek, ví, člun nestvoříš, z moře stoupá dým,
co bolí, to přebolí, možná víš, co s tím.

To tajemství pod hladinou
hledáš už dál někde s jinou.

Smutek šel sám se smíchem spát
a z člunu víc už nejde brát

Co bolí, to přebolí, co neznáš, to znáš,
přijdeš k poušti po moři, tam čekám tě zas.
Nezhasínej co hoří, ať hoří to dál,
co bolí, to přebolí, proč bys sám to vzdal?

Tie tajomstvá pod hladinou
hľadáš už rád niekde s inou.

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona zatím potají, jediného v mysli má.
Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
2. Ten kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám
Předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných.
Krásná, bláhová, Dajána.
Srdce, které zastesklo si,
s úsměvem teď žal svůj nosí
Stále čeká, čeká dál, o – o, o-o, o-o-o-o-o
3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
Sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout
Sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid
Krásná, bláhová, Dajána.

1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

Ref:

Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék .
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Ref:

(×2)

Ref:

Diego, don Diego, krásný koně máš,
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

1. Za to hříbě, don Diego, tady nuggety mé všechny máš,
za to hříbě, don Diego, za tu malou bílou tvář.

Ref:

2. Pohleď do očí svému koni, až v nich uzříš ohňů žár,
pak skloň hlavu do jeho hřívý a vzpomeň na těch chvíl pár.

Ref:

*Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčkový done Diego, co
to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvého ranče s malým živým
uzlíčkem v sedle.*

Ref:

Je půlnoc nádherná, spí i lucerna, tys mě opustil ospalou.
 Tu v hloubi zahrady cítím úklady, s písťalou někdo sem kráčí.
 Hrá náramně krásně a na mě tíha podivná doléhá.
 Hrá náramně, zná mě, nezná mě, něha a hudba až k pláči.
 Pak náhle pomalu skládá písťalu, krok, a slušně se uklání.
 Jsem rázem ztracená, co to znamená, odháním strach a on praví:
 Pan jméno mé, mám už renomé, Pan se jmenuju a jsem bůh!
 Pan, bůh všech stád, Vás má slečno rád, jen Pan je pro vás ten pravý.

mezihra

A ráno, raničko, ach, má písničko, Pan mi zmizel i s písťalou.
 Od Pana, propána, o vše obrána, ospalou najde mě máti.
 Hrál a ve tmě krásně podved mě, kam jsem to dala oči, kam?
 Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh počítám dál a má dáti.

dohra

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
||že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.:||

1. Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

2. Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totému za šera.

Ref:

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Steve.

3. Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Ref:

4. P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.

Když jsme se koupali,
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednoduchých plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Copak se to stalo, něco se nám zdálo.
Skutečnost či sen, jsem z toho složen, trochu rozložen.
Najednou tu není, to uvnitř těla chvění,
zmizelo v zapomnění, to naše bezstarostné snění.

Ref:

Vždyť letí do vesmíru jen duše, která v míru
nechává se nést a chce se dotknout hvězd.
Jen jeden dotyk dlaní nás možná nezachrání,
ale natáhneme ruce, dokud nám bijí srdce.

Najednou tu není to souznění a chtění,
zmizelo v zapomnění, neboj se, ještě se to změní, změní, změní.

Letí do vesmíru jen duše, která v míru,
nechává se nést a dotýká se hvězd.
Jen jeden dotyk dlaní a splní se ti přání,
tak natáhneme ruce, dokud nám bijí srdce.

Ref:

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
||:my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskima.:||

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
||:na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.:||

3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
||:medvědi těžko jsou k poražení, (neboť)
medvědy ve sněhu vidět není.:||

4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
||:„Dobrý den, mohu dál na vteřinu? (já)
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“:||

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
||:smíchem se otrásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu fíglů.:||

6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů,
||:my bychom umrzli, jim není zima,
Neboť jsou doma a mezi svýma.:||

1. I heard there was a secret chord
That David played and it pleased the Lord
But you don't really care for music, do you?
Well goes like this the fourth, the fifth
The minor fall and the major lift,
The baffled King composing Hallelujah

Ref:

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

2. Your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty at the moonlight overthrew you
She tied you to her kitchen chair
She broke your throne and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah

Ref:

3. Maybe there's a God above
And all I've ever learned from love
Was how to shoot somebody who outdrew you
And it's not a cry that you hear at night
it's not someone who's seen the light
it's a cold and it's a broken Hallelujah

Ref:

1. Zpívám ptákům a zvlášť
holubům,
stával v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zaléтал ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho
práh.

Ref:

Hledám dům holubí, kdopak z vás
cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde
spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

Ref:

Když radosti není dosti,
raduju se z maličkostí.
Představím si třeba kdyby
lidi žili jako ryby.

||: To je dobře náhodou,
že nežijem pod vodou.
Na vzduchu, na vzduchu,
můžem zpívat ejchuchu.
pívati si pod vodou,
nelze ani náhodou.
Z hlubiny, z hlubiny,
vyšly by jen bubliny.:||

Jen si představ milá babi,
že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou,
byla bys mořskou krabičkou.

||: Buďme rádi Bohouši,
že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi,
ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže,
třeba ti to pomůže.
I když jsi na suchu,
hlavně že jsi na vzduchu.:||

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši
„Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem, práv.“
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

Ref:

Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen
zpívat si: pam pam pam . . .

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref:

3. Dnes už jsem starší a vím co vím ,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno lehnu si do mokré trávy.
S rukama křížem a nohama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ref:

21 *Hlupáku najdu tě*

1. Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.

Ref:

Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

2. Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout.

Ref:

---

22 *Ho ho watanay*

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

Ref:

Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladnou vůni nese Ti, noční motýl z perleti.
Vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

Ref:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ref:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

Ref:

---

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
kopat hroby byl můj ideál.
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světél pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
6. Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
7. Na na na...

Stojí hruška v širém poli
vršek se jí zelená
||:Pod ní se pase kuň vraný
pase ho má milá :||

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána
||:Kam můj milý pojedete
já pojedu s váma :||

O já pojedu daleko
přes vody hluboké
||:Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černooké :||

1. Ten kdo nezná hukot vody
 lopatkama vířený jako já, jako já
 Kdo hudsonský slapy nezná
 sírou pekla sířený Ať se na hudsonský
 šífy najmout dá, jo ho ho
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na
 mělčinu vjel, málo zná, málo zná.
 Ten kdo neměl tělo ztuhlý
 až se nočním chladem chvěl
 Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref:

Tak ahoj, páru ta hoď,
 ať do pekla se dřívě dohrabem
 Jo ho ho, jo ho ho.

3. Ten kdo nezná noční zpěvy
 zarostlenezch lodníků, jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku
 Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Ten kdo má na bradě mlíko,
 kdo se rumem nevopil, málo zná, málo zná.
 Kdo necejtíl hrůzu z vody, kde se málem utopil
 Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref:

5. Kdo má roztrhaný boty,
 kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já.
 Kdo chce celý noci čuchat
 pekelního ohně smrad, ať se na hudsonský šífy
 najmout dá, jo ho ho,
6. kdo chce zhebnout třeba zejtra,
 komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správným místě,
 kdo je prostě prima kluk
 Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Ref:

1. ||:Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina, odkrývá mojí vinu. :||
||:Ve vínu dávno nic nehledám, (*dávno nic*) nehledám. :||
2. ||:Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosít je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. :||
||:Od proseb dávno nic nečekám (*dávno nic*) nečekám. :||

Mezihra

3. ||:Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina, odkrývá mojí vinu. :||
||:Ve vínu dávno nic nehledám, (*dávno nic*) nehledám. :||
4. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš
||:Ve vínu dávno nic nehledám (*dávno nic*) nehledám. :||
||:Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána... :||($\times 3$)
... odpouštíš.

1. Léta tam stál, stojí tam dál,
pivovar u cesty každé ho znal.
Léta tam stál, stát bude dál,
ten kdo zná Jarošov zná pivovar.

Ref:

Bílá pěna láhev orosená, chmelový nektar já znám,
jen jsem to zkusil a jednou se napil, od těch dob žízeň mám

2. Bída a hlad, kolem šel strach,
když bylo piva dost, mohl ses smát.
Třista let stál stát bude dál,
ten kdo zná Jarošov zná pivovar.

Ref:

28 *Jdem zpátky do lesů*

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou
Koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, óóó
Jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

Ref:

Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá, óó
Z ráje, nablýskaných plesů,
jdem zpátky do lesů na nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí.

Ref:

3. Už tě vidím z dálky jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Ref:

---

29 *Jižní kříž*

Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.

Dál, však to víš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu, spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu. Rádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin, žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

Ref:

Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice, přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“

Ref:

3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

Ref:

Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

1. ||:Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla :||
||:která by mě chtěla, syna vychovala,
přitom pannou byla :||

2. ||:Kdybych já ti měla syna vychovat,
přitom pannou býti, :||
||:ty by si mě musel, kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :||

3. ||:Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :||
||:ty bys mě musela, košiličku šíti,
bez jehel a nití. :||

4. ||:Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehel a nití, :||
||:ty by si mě musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :||

5. ||:Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :||
||:lezli bysme spolu, spadli bysme dolu,
byl by konec všemu. :||

---

32 *Když mě brali za vojáka*

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,
jak ti všichni dokola.
  2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
  3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
  4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
  5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
  6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
  7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Srámku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkpak se vám líbila, -la, -la, -la?
nic moc extra nebyla.
-

33 *Knockin' on heaven's door*

1. Mama take this badge from me
I can't use it any more
it's getting dark too dark to see
feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref:

||:Knock - knock - knockin' on heaven's door :|| (×4)

2. Mama put my guns in the ground
I can't shoot them any more
that cold black cloud is coming down
feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref:

(×2)

---

34 *Kohout*

Jan Nedvéd

1. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
a nad krajinou nebe vzlítne kamsi, kde je řád
a do řeky se světla z oken budou chvílku dívat
a pak si unavený lásky půjdou lehnout, budou spát.
2. V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná lásko
v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd
nádhernou a bílou jak svý ruce ke mě vzpínáš
jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.

Ref:

Zvony zvoní jen chvíli, ruce budou se třást
a pak zmlknou má lásko,
to kohout je umlčí k ránu když mě opouštíš.
Zvony zvoní jen chvíli, jen než přijde den,
proto krásně a blízko
a pak ztichnou, abych slyšel, jak mi tajný přání mý odpouštíš.

3. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat
a nad krajinou nebe vzlétne kamsi, kde je řád,
to já se chodím do tvých očí v noci lásko dívat
a kdyby do očí, jo to bys koukala, kam už jsem spad.
4. Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno
a podepíšu na čas rozloučení věrný slib,
že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,
že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.

Ref:

---

35 Kozel

1. Byl jeden pán ten kozla měl
velice si s ním rozuměl
Měl ho moc rád, opravdu moc
Hladil mu fous na dobrou noc
2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jejé
Svázal kozla na koleje
3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

---

36 Kytka

1. Otvírám lásku na stránce „rád“,
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

Ref:

Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporaní,
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

Ref:

---

37 *Lachtani*

Ref:

||:Lach, lach jée, lach, lach, jée :||

1. Jedna lachtaní rodina rozhodla se, že si vyjde do kina,
Jeli vlakem, metrem lodí a pak tramvají a teď u kina Vesmír lachtají.
Lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady.
Táta lachtan řekl netřeme bídu a pro každého koupil pytlík arašídů.

Ref:

2. Na jižním pólu je nehezky, a tak si lachtani vyjeli na grotesky
Těšili se jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí lachtaní zraky: sníh a mráz a ledové mraky
Pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů.

Ref:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevídaná zlost ho popadla,
Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
Abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Tady zima, doma zima, všude jen chlad,
Kde má chudák lachtan relaxovat.
Nedivte se té lachtaní rodině, že rozšlapala arašídů po kině.

Ref:

1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic
víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-jé -jé .

2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen
tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem,
jé-jé-jé.

3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá
vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to
stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

||:Mezi horami
lipka zelená :||
||:zabili Janka
Janíčka, Janka
miesto jeleňa :||

||:Keď ho zabili
zamordovali :||
||:na jeho hrobě
na jeho hrobě
kříž postavili :||

||:Ej, křížu, křížu
ukřížovaný :||
||:zde leží Janík
Janíček, Janík
zamordovaný :||

||:Tu šla Anička
plakat Janíčka :||
||:hned na hrob padla
a viac nevstala
dobrá Anička :||

Korálky z malin, na krku nosí, ve vlasech předloňskej sníh.

Bez šatů a nožky má bosý, na ústech zvonivej smích.

||:Chodí nahá a to jí nejvíc sluší, snídá děšť, pije z našich duší.

Dává smích, tajný hřích, slzy smutku neosuší. :||

Ze dlaní motýlů sladčounký nektar dá pít.

Písničkám do tónů zacinká ten její smích.

||:Nemá hlas a přesto není němá, není dívka a není ani žena.

S tebou sní. Už dvanáct dní je v tvou mysl uvězněná. :||

Tajemná, tvý tajný přání sní zatímco ty spíš.

Tajemná, tak co ti brání jít blíž a ještě blíž.

Tajemná, jak noční stíny, jak chorál z kostelů.

Tajemná, panenka z hlíny, s křídly andělů.

Tajemství až v žilách to mrazí, dá ti a nemůže víc.

Jak ti moc chybí, jak ti moc schází, měl bys jí konečně říct.

||:Až ji potkáš a poznáš že se chvěje, sklopí oči, kterýma se směje.

Jdi přímo k ní a řekni jí, že jsi bez ní bez naděje. :||

---

42 Montgomery

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdnýkruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
to ví dneska jenom Bůh.

Ref:

Z celé jižní eskadrony, eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
déšť ti smejeva ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

Ref:

3. Tvář má zšedivělou strachem, zšedivělou,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

Ref:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

Ref:

---

43 *Morituri te salutant*

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
||:a z hvězdných drah má šperk co kamením se spína
a pířka touhy z kříděl pegasů.:||
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky a pase staniol,
||:a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol. :||

Ref:

Seržante písek je bílý jak paže Daniely
počkejte chvíli mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomněný
Seržante mávnou a budem zasvěceni
Morituri te salutant, morituri te salutant. . .

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí
||:a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí. :||
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka.
||:Rezavý kvér - můj brach, a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka. :||

---

44 *Nad stádem koní*

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám
tak neplač můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade,
je tuhý jak vecka a řeka ho splaví, máme ho rádi
No tak co, tak co, tak co. . .

Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou
vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou
až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska
No tak co, tak co, tak co. . .

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám
Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody,
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.

||:Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy. :||

---

45 *Nagasaki Hirošima*

1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
2. Jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
3. Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hrála, když mi v noci bylo zima
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
4. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima
||:a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima :||($\times 4$)

---

46 *Není nutno*

1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Ref:

Nemít prachy - nevadí,
nemít srdce - vadí,
zažít krachy - nevadí,
zažít nudu - jó to vadí to vadí

3. ~ ||: 1. :||

47 Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

Ref:

Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes, nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě jí líbal, dostal z toho zimnici.
(*to prase...*)

---

48 Osmý den

1. Z kraje týdne málo jsem ti vhod
ve středu pak ztrácíš ke mně kód
sedmý den jsem s tebou i když sám
osmý den schází nám.
2. V pondělí máš důvod k mlčení
ve středu mě plácem odměníš
v neděli už nevím že tě mám
osmý den schází nám

Ref:

Tužku nemít nic mi nepovíš
řekni prosím aspoň přísloví
osmý den je nutný já to vím
sedm nocí spíš jen spíš vždyť víš

3. Někdo to rád horké jiný ne
mlčky naše láska zahyne
pak si řeknem v duchu každý sám
osmý den scházel nám

Ref:

---

49 *Panenka*

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
Snad houf bílých holubic nebo jen žal.
Tak skončil ten prvý den zmáčený krví,
Ani pouťovou panenku nezanechal.

Ref:

Otevři oči, ty uspěchaná, dámo uplakaná,
Otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
A umyj se, půjdeme na karneval
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
Že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref:

---

51 *Podvod*

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám.
Hraju si písničky tvý, co jsem ti psal.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.
Půjdu se mejt a pozhasínám co bude dál.
2. Pod polštář dopisu pár cos poslala dávám.
Píšeš, že ráda mně máš a trápí tě stesk.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.
Půjde se mejt a pozhasínám co bude dál.

Ref:

Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
ti říct, že už ti nezavolám, pro jednu pitomou holku, pro pár
noci touhy podved jsem všechno, o čem doma si sníš. Teď je mi
to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky.
Dvakrát či třikrát to ne i jednou je moc.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.
Půjdu se mejt a pozhasínám co bude dál.

Ref:

---

1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
Přece tvoja ne bu du ani jednu hodinu
  2. Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
  3. A já sa udělám malú veveričku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
  4. A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
  5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
  6. A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
  7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
  8. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
  9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
  10. A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
-

Ref:

Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
a Pámbůh si ve svém notesu udělá jen další čárku.

Ref:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinatší tělesný schránce.

Ref:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Ref:

Ref:

Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě
Že se lidi mají radi doufal a procitli právě
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu
a při chůzi tělem semtam kýval před sebou sta sáhů

1. Poznal Moravěnku krásnou
a vínečko ze zlata
V Čechách slávu muzikantů
Umazanou od bláta.

Ref:

2. Toužil najít studánečku
A do ní se podívat
By mu řekla proč holečku,
Musíš světem chodívat
3. Studánečka promluvila
To ses musel nachodit
Abych já ti pravdu řekla
měl ses jindy narodit.

Ref:

55 *Rosa na kolejích*

1. Tak jako jazyk stále naráží na vyložený zub.
Tak já se vracím svému nádraží, abych šel zas dál.
Přede mnou stíny se plouží
anad krajinou krouží podivnejpták, pták nebo mrak.

Ref:

Tak do toho šlápni, aťvidíš kousek světa.
Vzít do dlaní dálku zase jednou zkus.
Telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečnědlouhý monotónní blues.
Je ráno, je ráno.
Nohamastíráš rosu na kolejích

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj.
Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Ref:

---

56 *Rovnou jó tady rovnou*

1. Tak už jsem ti teda fouk,
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

Ref:

Rovnou, jo tady rovnou,
rovnou, jo tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

2. Kentucky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejevám stopu svou,
to ti říkám rovnou.

Ref:

3. Tak už jsem ti teda fouk,
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

Ref:

---

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třestí, asi tě mám rád,
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

Ref:

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Ref:

(×2)

58 Řekni, kde ty kytky jsou

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdypochopí, kdo to kdypochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
co tu kytek rozkvétá, od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
6. ~ 1.

59 *Sbohem galánečko*

Sbohem galánečko já už musím jít
sbohem galánečko já už musím jít
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně k pití

Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně v džbánu.

Ač bylo kyselé přeca sem sa opil
Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
Co jsem všechno tropil

Ale sa nehněvám žes mňa ošidila
To ta moja žízeň to ta moja žízeň
Ta to zavinila

---

60 *Severní vítr*

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb a nemocen
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Ref:

Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, a pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

Ref:

---

61 Skončili jsme jasná zpráva

1. Skončili jsme jasná zpráva,
proč o tebe zakopávám dál,
Projít bytem já abych se bál.
2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší, menší sám,
Kam se kouknu, kousek tebe mám.

Ref:

Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý spray,
Telefon cos ustříhla mu šňůru,
Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
Píše se v ní jak se lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešlas mi před úsvitem,
mám strach bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu kousek tebe mám.

Ref:

4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
Jasná zpráva, rub co nemá líc.

62 *Slavíci z madridu*

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocené tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ref:

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně už zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má plotky rád, já si dám sklenici vína.

Ref:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy jsou krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref:

1. Měsíc je jak Zlatá bula Sicilska
Stvrzuje se že kto chce ten se
Dopíská, pod lampou jen krátce v
přítmí dlouze zas
Otevře ti kobera a můžeš mezi
nás. . .

2. Moje teta, tvoje teta, parole
dvaatřicet karet křičí na stole
měsíc svítí sám a chleba nežere
Ty to ale koukej trefit frajere.
Protože

Ref:

Dnes je valcha u starýho Růžičky
dej si prachy do pořádný ruličky
Co je na tom, že to není extra nóbl byt
Srdce jako kníže Rohan musíš mít

Ať si přez den docent nebo
tunelář herold svatý pravdy nebo
jinej lhář tady na to každej
kašle z vysoka pravda je jen
jedna - slova proroka říkaj že:

3. Když je valcha u starýho Růžičky
budou v celku nanic všechny řečičky
Buď to trefa nebo kufr - smůla nebo šnit
jen to srdce jako Rohan musíš mít

4. Kdo se bojí má jen hnědý kaliko
možná občas nebudeš mít na mlíko
jistě ale poznáš co si vlastně zač
svět nepatřil nikomu kdo nebyl hráč
A proto

Ref:

64 *Stánky*

1. U stánků na levnou krásu
postávají a smějou se času
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den, jak večerní zprávy,
neumněj žít a bouřej se a neposlouchaj.

Ref:

Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky
ztracená víra, hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávají a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Ref:

(×2)

---

65 *Stará Archa*

Ref:

||:Já mám kocábku náram, náram, náram,
Kocábku náram, náramnou:||
Archa má cíl, je, archa má směr, je,
Plaví se k araratu na sever

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram náramnou
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram náramnou

Ref:

2. Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku ...
Noe je svolal ještě před povodní, kocábku ...
Kázal jim naložit ptáky, savce, kocábku ...
Ryby nechte, zachrání se samý hladce, kocábku ...

Ref:

3. Přišla bouře zlámala jim pádla vesla, kocábku ...
v tom přilétla holubice snítku nesla, kocábku ...
když přistáli vyložili náklad celý, kocábku ...
ještě že tu starou dobrou archu měli. kocábku ...

---

66 *Statistika*

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

Ref:

||:Statistika nuda je, má však cenné údaje,
neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :||

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

Ref:

3. Tak vyřídíte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičku kratší.

Ref:

---

67 *Šípková Růženka*

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

Ref:

To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procítá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

Ref:

3. Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
čeká dívka dál, spí tam v růžích.
-

1. Haló, kdo je tam? Po zaznění tónu mi
zanechte zprávy a buďte zdraví.
Haló, nejsem doma no, je to fakt bída,
volané číslo vám neodpovídá.
2. Polevím z vysokejch otáček,
pohoda, klídek a tabáček.
Půl dne noviny číst a pak cigáro,
pohoda, klídek a leháro.
Nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.
3. Neřešte to, pane, to je případ ztracenej,
doufám jen, že z toho nejste vykolejenej.
Dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení,
neřešte to, pane, tohle nemá řešení.
4. Polevim z vysokejch otáček,
pohoda, klídek a tabáček
Vzpomínat na to, co se událo,
chci to tak mít, nejmíň na stálo
Nejspíš jsem jenom línej čím dál víc
5. Volané číslo je odpojené bude
odpojené, žádný né že ne
Volané číslo včetně mojí tváře
vymažte ze svýho adresáře
6. A pokuste se tvářit nešťastně,
všude se dočítám, že umřu předčasně.
A taky vím, že obtěžuju okolí,
čekám konec, zatím nic nebolí.
Víceméně se to dobře vyvíjí
život je návykovej a někdy zabíjí.
7. Polevim z vysokejch otáček,
pohoda, klídek a tabáček.
Vzpomínat na to, co se událo,
chci to tak mít nejmíň na stálo.
8. Nejspíš jsem jenom línej čím dál víc
Volané číslo je odpojené. . .

---

69 *Tisíc mil*

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

Ref:

Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam straň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej snům.

Ref:

jeden cíl - ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Ref:

bílej dům, to malý bílý stavení.

4. Koušek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Ref:

jeden cíl - ten starej známej bílej dům.

---

70 *Tři citrónky*

1. V jedné mořské pustině, ztroskotal parník v hlubině,
Jenom třimalé citrónky, zůstali plavat na hladině.

Ref:

||:Ryba roba, ryba roba, ryba roba, čuču :|| (×3)
zůstali plavat na hladině.

2. Jeden z nich povídá přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.
  3. A tak si pluli dál a dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
A tak se plavili do dáli, až na ostrov korálový.
  4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.
-

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí.

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušíma bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí

3. Levá, pravá - ted!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: úí úí úí

4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušíma bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: úí úí úí

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: úí úí úí

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: úí úí úí

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa „My Grave“
míří k útesům, který znám.

Ref:

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů při kterým přejde smích,
v srdci kámen a jméno Sten.
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědění měl, vedle nich sis klek. . .

*Snad se chtěl modlit, vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.*

5. Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích mám a v ruce znamení
lodní deník a v něm, co jsem psal.

73 Tulácký ráno

1. Posvátný je mi každý ráno, když ze sna budí se
Šumící les, a když se zvedám s písničkou známou
A přezky chřestí o skalnatou mez.

Ref:

Tulácký ráno na kemp se snáší, za chvíli půjdem
Toulat se dál a vodou z říčky oheň se zhasí, tak
Zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,
když z očí k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
A hned by viděl, jakej chcem svět.

Ref:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Ref:

---

74 Už mi láska není 20 let

Už mi láska není dvacet let, už mi není ani dvacet pět
I když to moc krásná léta jsou, nebral bych je ani náhodou
To se jenom pro mě točil svět, co jsem neměl to jsem chtěl mít hned
A to co měl jsem to jsem dával dál, rád jsem sázel snadno prohrával
Čas otupí i ostrý břit, když tebe mám-co ještě můžu chtít
A s láskou nehodlám už vabank hrát, když tikot hodin měl bych vážně
brát
Čas ten otupí i ostrý břit, to co mi dal to si zas může vzít
Proto se neptám když se probouzíš, jestli jsem to já o kom právě sníš
Na ná ná na ...
Už mi láska není třicet let, už mi není ani třicet pět
A že to moc krásná léta jsou, říkal jsem si ať mi zůstanou
To se kvůli tobě točil svět, tebe učil jsem se nazpaměť
Myslel jsem že spoustu času mám a že vůbec nikám nespěchám
Čas otupí i ostrý břit ...
... Proto se neptám když se probouzíš
Jestli zůstaneš nebo odcházíš
jestli zůstaneš nebo odcházíš

Ref:

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každěj den připomíná,
||:toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
ať ti každěj den připomíná. :||

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý mý já,
dej mi ruku, pojď půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

Ref:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co nás vede dál.

Ref:

1. Ví to jenom Bůh, proč ztrácíš se mnou čas
a proč jsi se mnou zas, když jsem pro tebe vzduch.
Vie to iba Boh, čo sa náhle deje v nás,
z toho čo spája dvoch, skúšaná som zas.

Ref:

||:Vloupám se do tvojí mysli
Zjistím, že sám jsem.
To si len myslíš, nie si sám,
a ja ťa v svojej hlave mám. :||

2. Ví to jenom Bůh, proč zkouší zrovna nás.
Prečo neskončí to včas a neuzavre kruh.

Ref:

1. Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
co podporujou dobrou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

Ref:

Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, aů.

Ref:

4. ~ 3.

Větr sněh zanésl z hor do polí,
 já idu přes kopce, přes údolí
 Idu k tvéj dědině zatúlanej,
 cestičky sněhem sú zafúkané

Ref:

Zafúkané, zafúkané
 Kolem mňa fšeccko je zafúkané
 Zafúkané, zafúkané
 Kolem mňa fšeccko je zafúkané

Mezihra

1. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším
 Snáď enom pár kroků mi zostává
 a budu u tvého okénka stát

Ref:

Ale zafúkané, zafúkané
 Okénko k tobě je zafúkané
 Zafúkané, zafúkané
 Okénko k tobě je zafúkané

2. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám
 Spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy, sú zafúkané

Ref:

Zafúkané, zafúkané
 Mé stopy k tobě sú zafúkané
 Zafúkané, zafúkané
 Mé stopy k tobě sú zafúkané

79 *Zahrada ticha*

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
Jako dým závoju mlhou upředěných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
2. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.
3. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas
4. Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený v zahradě beze snů.
Uprostřed závratí sluncem prosvíceným,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

80

Zvoník

Jaromír Nohavica

1. Nahoře na věži houpal se zvon
a pod ním je právě on.
Byl zvoník, zvoník z povolání
a měl jen jedno, velikánské přání.
2. Chytli ho, bili ho, mlátili, mučili
za to, že chtěl jen žít, žít a milovat
nemohl se dívat na tu zlobu lidí.
Říkal si pro sebe, proč nejsem z kamene
Esmeraldo, Ty krásná jediná, dalas mi pít.
3. On měl rád cigánku krásnou a půvabnou jako květ.
Ona mu však svoji lásku za lásku jeho nemohla dát.

Ref:

Olovo, olovo, olovo na lidi bral
Quasimodo z Notre Dame.
Trámy a kameny, trámy a kameny jen,
z okna ven, dolů dál.

Ref:

4. Pak lano do rukou vzal a všechny zvony rozhoupal.
Zvony, ty krásné zvony, které nadevše miloval.

Ref:

1. Ten kdo nezná tento tábor u potoka stavěný, jako já, jako já,
kdo Vísecký stany nezná, hlas moře a loupění, ať se na pirátskou bárku
najmout dá, jo ho ho.

Ten kdo nepracoval tvrdě, dřel, když na tábor přijel, málo zná, málo
zná, ten kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl, ať se na
pirátskou bárku najmout dá, jo ho ho.

Ref:

Ahoj, páru tam hoď, ať k pokladu se dříve dohrabem,
jo ho ho, jo ho ho

2. Ten kdo nezná noční zpěvy zavražděných poutníků, jako já,
jako já, ten kdo chtěl by být pirátem a plavit se potichu, ať se na
pirátskou bárku najmout dá, jo ho ho.

Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kdo se málem utopil, ať se na pirátskou
bárku najmout dá, jo ho ho.

Ref:

3. Kdo má nekonečný dluhy, kdo by pořád jenom krad, jako já,
jako já, kdo chce celý noci loupit a všechny okrádat,
ať se na pirátskou bárku najmout dá, jo ho ho.
Kdo chce přežít celej tábor, kdo má svoji bandu rád, není sám, nikdy
sám, kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě příma, cool, ať se
na pirátskou bárku najmout dá, jo ho ho.

Ref:

(×2)

1. Jednou z rána přišlo pozvání,
Že má Taťka už přes 100 let.
Velká sláva bude v Šmoulici,
Přijďte všichni zvou Šmoulíci.

Ref:

Taťka Šmoula a všichni šmoulové
Pozvali nás do vesnice.
S touhle partou chceme prožít
Celých 14 dní zábavně.

2. Jenže místo velkého slavení,
Musíme se do práce dát.
Gargamel nám zbořil Šmoulici,
Pojďte šmoulíkům pomáhat.

Ref:

3. Ruce k dílu když spolu přidáme,
Nové hříby tu budou stát.
Gargamelovi se nevzdáme,
Šmoulovat tu budeme dál.

Ref:

---

1. Když tohleto nám řekli,
tak strašně jsme se lekli,
že pohádky se ztrácí,
a sežerou nás draci.
2. Tak pozvali nás sem,
Ať pomůžem jim jen,
Najít všechny kousky
Co začaroval zdejší
3. Čaroděj Zabrabax
Co celej svět chtěl zabrat nám
My nedáme se mu
A říši vezmem mu

Ref:

My hledači pohádek
Vydáme se na zámek
Kde černokněžník sídlí
A nabírá své síly.
budeme s ním bojovat
a nedáme mu možnost spát
najdeme vše ztracené
a neříkejte nám, že ne!

4. My vydali se pomoci
Říši co je v bezmoci
Temnota zde vládne,
Ale my to všechno zvládnem.
5. Nedáme se ne a ne
Nikdo nás nedostane
My pohádky najdeme
A zpátky je dostaneme.
6. Zabrabax už ztratil moc,
Už nebude žádná noc
Bez ztracených pohádek,
A Bez bojů a bez hádek.

Ref:

My hledači pohádek
Vydali se na zámek,
Kde černokněžník žil
A zlo působil.
Boje jsme už vyhráli
A spoustu her zahráli.
Teď už konec přišel
A vítězství je naše.

1. Když jsem já jel na tábor,
těšil jsem se hrozně moc.
Až budu hrát dobrý hry
a zpívat celou noc.
2. Až se ráno probudím,
rozcvička je tady hned.
Celý tělo protáhnu,
vzbudím se hned teď.
3. Pak si zuby vyčistím
a obličej opláchnu.
Na snídani se těším
to se nadlábnu.
4. Pak si trochu odpočnu,
ve stanu si uklidím,
Když vedoucí zavelí
na nástup letím.
5. Jak na nástup doběhnu,
vyslechnu si režim dne,
Dopisy si vyzvednu,
hrát se hned půjde.
6. Po dopoledním programu,
bude dobrý obídek,
Pak si lehnu do stanu
na polední klídek.
7. Odpoledne chystá se,
další zajímavá hra.
Poběžíme do lesa,
chytat medvěda.
8. Pak si zajdu na věču,
tam si břicho naplním,
Večer se přobleču
a do ohně čumím.
9. Zahlásí se večerka,
u kadiboudy pokecám,
připravím se na hlídku
a kámošovi pusu dám.
10. Pak si zuby vyčistím,
dó spacáku zachumlám,
vedoucí nám zazpívaj,
Ho Ho Watanay.

1. Na Soutoku v táboře indiáni jsou,
posvátný Strom života zachránit moc chtěou.
Šaman duchy vyvolal večer u ohně,
v týpý bydlí Manitu je mu bláhově.

Ref:

Tak pojď za námi, bratře, ke Stromu života,
vždyť síla všech kmenů zlé duchy vymetá.
A namíchej ten lektvar, co život Stromu dá,
společně to zvládneme ve jménu Manita.

2. Dneska už mi týpý, nějak nejde postavit,
stojím na soutoku a střílím buvolý.
Přišel k nám pak Šaman, že od nás pomoc chce,
a proto indiáni, všichni spojme se.

Ref:

3. Na soutoku v lese, stojí Strom života,
Šaman k němu nese vodu z potoka.
Strom je hodně starý a rychle usychá,
a proto vyvoláme posvátného ducha.

Ref:

4. V týpý na táboře si Šaman v klidu spí,
a náš velký Manitu na stromě sedí.
Na tom Stromě života, co nám skomírá,
a indián na Soutoku nad vším rozjímá.

1. Admirál nařídí,
a plachta letí vzhůru.
Šalupa svou přídí,
rozráží vodu.
Jen tělo sedřený,
a pruhovaný triko.
To je náš námořník,
tak hrej muziko.

Ref:

Tak brázdím moře sem a tam,
dobrou partu k sobě mám.
Zlatej kompas vyhledám,
Když každý ruku k dílu dá.
Tak brázdím širý oceán,
na lodi tu nejsem sám.
Hodnosti si nasbírám,
vždyť na to mám.

2. Ferdinand Valdštejn Bud
po moři se plavil.
Byl to snad dobrodruh,
někde se ztratil.
Těď každej námořník
své síly sbírá.
Jedem ho zachránit,
už kotva skřípá.

Ref:

3. Skryje to je přístav náš,
dlouho na něj vzpomínáš.
Ferdinand byl zachráněn.
Nezapomenem.

1. Žlutá je planeta, kde budeme žít,
žlutý jsou banány, co tam chceme jíst,
žlutý je srdce naše táborový,
žlutí jsou všichni, jen o tom neví.
2. Žlutý je vesmír, tam toužíme žít,
žlutá je voda, kterou budeme pít,
žlutí jsme Mimoni co gatě nosí,
žlutý je všechno, i naše nosy.

Ref:

Jako Mimoňové co si teďka plní svůj sen,
ten žlutý vesmír je ráj, s banány jen.
Je to barva, kterou mám prostě rád,
žlutá je boží, už je to tak.

2x

3. Žlutá je cesta, kudy spolu půjdeme,
banánový guru, je naším bohem.
Posvátný banán, my hledat budeme,
společnou silou, nás vesmír najdem.

Ref:

1. Zacestuj si se mnou, táborníku milý,
postavy všech časů , áá, se nám pomíchaly,
pojedeme támhle, a potom zase zpátky,
zacestuj si s námi, áá, třeba i do pohádky.

Ref:

A my budeme cestovat, óo ou, až do samého prázdna,
když nám sílu dává čas, my jedem do neznáma.

A my budeme cestovat, óo ou, až do samého dávná,
dokud budem spolu hrát, tak čas je v našich rukách.

2. Zacestuj si se mnou, postavo z neznáma,
najdeme tu dobu tvou, kam patříš od pradávna,
děkujeme za to, že jsi tu byl s námi,
do své doby měl bys zpět, vždyť chybí Ti tví známí.

Ref:

3. Zacestuj si se mnou, táborníku milý,
postavy všech časů, áa, zpět jsme navrátili,
jeden tábor skončí, další začne zase,
kamarády potkáš tu, o rok starší v čase.

1. Za sedmero horami a druhým brodem,
Stával velký tábor se stany kolem,
kolem tekla řeka dost divoká
celá zem se bála strašlivého hackera.
2. Ten má totiž v plánu algoritmus
a z našeho ráje, nezbude kus.
Do 2 týdnů stala by se zlá pohroma,
Internety nepojedou ani doma.

Ref:

Tak, děti, kdo z vás by se JůtůpBera bál?
Zase na něj vyzrajem a hrát budem dál!
Ten, kdo nechce vidět radost, kdo se mračí,
toho každý úsměvem přechytračí.

3. Čtrnáct dní není moc času, na mou věru,
nikdo by se nepřihlásil už k odběru.
Minecraft, vlogy, tetris i svět pohádek
musíme ho začít hledat, a to hned teď.
4. Máme s sebou pomocníky z reality
Tak se neboj a pojd' s námi třeba i Ty!
Velcí, malí, staří, mladí všichni spolu.
Dáme ten náš ráj zpátky do pozoru

Ref:

5. Skočíme do každé hry pro nápovědu,
zjistíme tak, jak se dostat k tomu kódu,
až složíme všechny dílky dohromady,
tak to tady nabere ty správný grády.
6. Mistr Bean i Peppa spolu s BabySharkem,
táhnou proti němu v týmu s Minecraftťákem.
Přidává se Mario i mnoho dalších
Angry birdak peřím JůtůpBera plaší!

Ref:

7. Sejmuli jsme společně Jůtupbera,
slavit spolu budem až do večera.
A mezi všemi klid a radost panovala,
díky těm co pomohli, HURÁ, SLÁVA!

Vytvořeno pro TNB
2023